

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG.

BUREAU EN REDACTIE:
Drukkerij POLLEK
— (Naam, Maatschappij) —
LONGEREN
Postadres: Postbus 18, 8495.
Tel. 100-12

Abonnementsprijs: f. 12,00 per jaar.
— (naar afzender) —
30 centimen het nummer.

Alle toezendingen van geld, brieven en aankondigingen, moeten franco gedaan worden aan den uitgever.

AANKONDIGINGEN.

Prijs per regel fr. 1,00
Tusschen Allerlei- in Provincie
nieuws fr. 2,00
Vonnissen en doodsberichten fr. 3,00

Kleine Aankondigingen:

van 1 tot 4 regels fr. 2,50
Elke regel meer fr. 0,50
Voor meer dan één inlassching, prijs volgens akkoord.

Alle aankondigingen en mededeelingen moeten ons toekomen voor Donderdag midnachts.

iets over het Protestantisme.

Sinds den oorlog hebben de protestanten in België een groote beweging op touw gezet om aanhangers bij te winnen. Ook naar Tongeren zijn zij afgezakt gekomen, en hier ook trachten zij eenige onnoozelaars in hunne netten te vangen.

Wij denken onze lezers aangenaam te zijn, en om te laten zien, hoe het protestantisme ontstaan is en hoe valsche zijn leer is. Zij zullen hieruit vooral zien dat deze zondige geloofsvervolgelingen het volk bedriegen als zij beveren te spreken in den naam van Jezus-Christus.

Voeger behoorden de protestanten tot de katholieke Kerk, doch in den loop der tijden zijn zij afgevallene, meesleurd door mannen die uit hoogmoed handelden en de wetten der H. Kerk niet wilden naleven.

De Grieksche kerkcheuring in de 9e eeuw was het werk van Keizer Michiel III, biggemaak de Dronkard, om zijne buitensporigheden, Bardos, zijn eerste minister erf de emuck Photius. De keizer, een lievelijke kerel, wierp zijne moeder in de gevangenis, waar zij op onmenselijke wijze omkwam.

De heerszuchtige Photius verschoonde alle buitensporigheden van den keizer, erf trachtte zijne verheffing door den H. Stoel te doen bekrachtigen. Edoch Paus, H. Nicolaas de Grootte, hield eene kerkvergadering en veroordeelde plichtig den indringer.

Photius toonde alsdan zijn ware natuur erf door kuiperijen en listen gelukke hij erin te slaan, dat hij de grootste gedeelte der Grieksche kerk in zijnen val mede te trekken. Hij bleef een tijd lang aan het hoofd der Grieksche kerk en werd dan verstootten om eindelijk zijn leven te slijten.

In de 16e eeuw stond de Duitsche monnik Luther, uit hoogmoed, tegen den Paus af. Geholpen door Calvyn en Zwinger, predikte hij eene bedroevende leer, waarin hij de driften van den mensch opbehoede. Het misdeide volde en het Protestantisme was geboren in Duitschland, dat te vutur en te zwaard werd gezet door Luther's volgelingen.

Rond hetzelfde tijdstip regeerde in Engeland koning Hendrik de 8e. Deze vorst vroeg aan den Paus de toelating om zijne wettige vrouw te verstootten en eene andere te huwen. De Paus antwoordde: « ne possimus! Wij kunnen niet! Wat eenmaal gebonden is, kunnen geene menschelijke handen meer ontbinden.

ming te bereiken. Verleden jaar nog hield het Engelsch Parlement zich bezig met het herzien van het « Prayerbook », het gebedenboek der Protestanten. Men trachtte de verschillende sekten te verzoenen door gemeenschappelijke gebeden voor te schrijven. Edoch het gelukte niet en de strijd woeldt thans heviger.

Verleden jaar ook belegden de Protestanten uit alle landen eene vergadering in Zwitserland waar zij door onderlinge gesprekken en discussies hoopten eenheid te bekomen. In plaats van de gewenschte overeenkomst bestatigde men hoe grootere de klove steeds wordt, die hen van elkaar gescheiden houdt.

Alleen de Roomsche kerk verandert niet. Dezelfde geloofsleer over eeuwen onderwezen, wordt ons heden nog voorgoehouden, onveranderd, omdat de katholieke kerk de waarheid in zich besluit, en de waarheid altijd hetzelfde blijft.

Gaat naar Engeland, Amerika, Asie, Afrika tot in den versten hoek der wereld waar de katholieke godsdienst wordt beoefend, overal wordt dezelfde leer verkondigd en voeld de katholieke zich thuis.

Eeuwstrijd heeft de kerk gekend, zij werd openlijk aangevallen door machtige en verwoede vijanden, door kuiperijen en laf gestook of toegeven. Maar niettegenstaande vervolgingen, bloedige martelingen, verbanningen, moorden, blijft de Roomsche kerk steeds overwinnaar en houdt zij har onbezondelde vlag triomfantelijk de hoogte in.

Miljoenen menschen blikken in kinderlijke gezegenheid op naar den grijzen Paus en luisteren met grethigheid naar zijne wijze woorden en volbrengen zonder morren zijne bevelen.

Waarom? Omdat de katholieke Roomsche kerk alleen de ware kerk is, ingesteld door Christus zelve, onder Wiens hoede zij alle gevaren trotseert en overwint, want haar Goddelijke Stichter heeft gezegd: « mi praevalent: Zij zullen niets tegen u vermogen! »

Moet het gezegd worden dat de poging der protestanten te Tongeren schipbreuk zal lijden? Onze stat immer heeft door de eeuwen heen uitgebloeden door hare gebedenheid aan den katijn zijn vurige vererders van de H. Maagd, die zij op lusterrijke wijze wisten te vieren.

Karaktervorming OUDERS, LEEST EN OVERWEGT.

Ouders zijn zeer bekommerd om de toekomst hunner kinderen. Dat recht en die plicht hebben ze. Vank glipt de vraag hen door het hoofd: « Wat zal er van ons kinderen geworden, eens dat wij er niet meer zullen zijn? »

Hoe menigmaal wisten we hun antwoord te zijn: « Geleerdheid is nog het beste wat we onze kinderen kunnen ten erve nalaten. Geleerdheid is inderdaad zeer te waardeeren, doch het is op verre na niet alles. Grootere aandacht nog verdient de vorming van het karakter.

Deze wordt echter niet bekomen door opzettelijke lessen; maar elke gebeurtenis, ieder werk, ieder oostenblik kan en moet er toe bijdragen om het karakter te vormen. Het leven zelf is de eenige leerschool voor karaktervorming.

Men gaf daar over eens een vergelijking nagevoeld als volgt: In een fabriek ziet men een aantal assen draaien, menom loopen, hoort men een geruas van allerlei machienen. Daar is onbezwaarde geen kop aan te krijgen, men keracht er niet wijs uit. Het is u onmogelijk de betekenis en het belang van deze of gene beweging te raden. Maar men toont u ten slotte een prachtig stuk weefgoed, dat door het samenspel van al die verschillende bewegingen bekomen wordt.

Al betrijpen we niets van de werking der machienen, kunne voortbrengt waardeeren, we omdat we ze hoogst niet wijs weten. Zoo met de vorming van 't karakter; 't onmiddellijke niet van onze levenswijze, van ons doen, van ons laten, zien we niet altoos in. We weten nochtan dat ons karakter er door wordt gevormd, dat we meer mensch worden door karaktervolle zelfbeheersching dan wel door karakterloze toegevoegde aan begeerlijkheden.

Zelfbeheersching en begeerlijkheid staan als twee bloedvrienden in 's menschenhart tegenover elkaar en strijden om de heerschappij van af de prilleste jeugd. Antwoorden we « ja » op al die eischen der begeerlijkheid, dan zal ons leven een jammerlijk schouwspel bieden van velerlei zwakheden en fouten.

Het is echter mogelijk dat de volle schuld ons niet altoos kan of naar voren aankomend, daar de ouders en de opvoeders veel zier zier zware medeverantwoordelijkheid moeten draagen. Dit heijst maar ten voordele van de groote kracht der eerste opvoeding en der karaktervorming.

Kinnen we daaruitreken met een krachtig « NEEN » antwoorden op het dwingelandig eischen der begeerlijkheid, dan groeien wij tot hooger zedelijk leven en zijn we karaktervolle menschen geworden.

Zoo ook zullen wij uw kinderen uw « Ja » en uw « neen » den grondslag helpen leggen van hun goed of slecht karakter. Kinderen zijn onbewuste wezens. Aan de ouders dan den plicht te waken over den strijd die in de harten hunner kinderen woeldt opdat zelfbeheersching het bij tijds hale op begeerlijkheid. Het is dus van zeer groot belang het oog te houden op de manieren, op de gewoonten van het kind.

onbewust en onervaren als ze is, weet ze niet waar de siral van vele gezegenen op wijst, waar het pad van vele gezegenens op uitloopt.

Het is dan de plicht voor de ouders « eens » te zeggen als het « neen » moet zijn. Uw « ja » is in dergelijke geval latheden blij van onwre liefde. Ware liefde verderft niet.

Ouders, zij zijt zeer bekommerd om het lot van uw kinderen en ze vraagt u af, hoe ze zullen door het leven gaan zonder u. Houdd dan nog een wakker oog open voor de werkelijkheid van 't leven. Leert eigen krachten betrouwen. Arbeid strekt tot lichamelijke en zedelijke gezondheid. Langs den weg van arbeid en plichtvervulling is het geluk te zoeken en te vinden.

Zoo uw kind de gewoonte van arbeid en plichtbetrachting heeft medegekregeen, dan heeft het een kostelijk pand ten erve ontvangen. De groote liefde welke wij onze kinderen toedragen, eene aanleiding om er werkelijke ledigangens, oplevers, der middelhoud van te maken. Hebben we geijver om het karakter onzer kinderen ten zoede te nemen en te sterken, hebben we lust in goed tot arbeiden ingezet, ons we lust in paer arm en handen aan 't hif roezeggeven, dan mogen we betrouwd de toekomst inzen en kunnen zij onvervuld het leven ingaan: wij willen en hun werken zal hen een eerlijken weg door het leven banen.

Het Bevolkingscijfer.

Een van de zittingen van het bevolkingskongres te Geneve werd gekenmerkt door het ontroevend protest van den voorzitter van het Fransche bestendig komitee, van geboorte die de deelnemers bezwoer zich wel te wachten voor het voortgaan op de volkstelling van Malthus, wiens verwoekte invloed Frankrijk aan den rand van den afgrond heeft gevoerd.

Zoo gaf professor A.M. Carsandels, van de universitet van Liverpool, een betoog over het verschil in vruchtbaarheid in de verschillende lagen van het Engelsche volk. Zijn uiteenzetting was in zoverre ook meer wetenschappelijk waardevol dan die van zijn Amerikaansche collega's, dat hierin de sociale, economische en politieke factoren niet verwaarloosd werden. Het lagste aantal huwelijken, alsmede het laagste gemiddelde van het kinderantal vindt men in Engeland in de laagste standen, en in de kringen van niet gespecialiseerde werkienden. De uitgebreidste stamboom vindt men onder de mijnbevolking van Wales en onder de landbouwers van de Midlands.

In het algemeen meent professor Carsandels te kunnen vaststellen dat het verschil in vruchtbaarheid tusschen de onderscheidene lagen van de bevolking vrijwel uitsluitend toe te schrijven moet worden aan een willede bepeking van geboorte in zekere klassen. Het minst zal men de opzettelijke geboortevermindering toegepast zien door de weinig geestelijk ontwikkelde. Toch geloofd de inlander niet, dat deze laatste categorie de toekomstige geslachten levensmatig zal doen vermeerderen. De minste werke en de landbouwers zullen het sterkste bijdragen tot de vorming van het toekomstige geslacht.

Dat de tijd voorbij is, waarin wij katholieken, het neo-malthusianisme konden beschouwen als een beweging buiten ons omgaande, bleek niet verpletterende zekerheid uit de cijfers overgeleed door professor Crutikhan uit Berlijn. Weliswaar slaan de katholieken in Duitschland zekelijk elders, nog het rekord met het geboortecijfer, maar ook bij

hen verminderen deze cijfers in omgekeerde verhouding met de verhooging van het levenspeil. Zoo gaven de statistieken voor de katholieke huwelijken tusschen 1891 en 1895 een gemiddelde van 5,2 per familie. In 1913 was dit gemiddeld gedaald tot 4,7. Voor de protestanten waren deze cijfers in dezelfde tijdkperken, onderscheidelijk 4,2 en 2,9. Zelfs in Beieren, waar het katholicisme nog het gezonde leven vertoont, lep het gemiddelde aantal kinderen per familie van 1913 tot 1920 terug van 4 op 2. Deze cijfers zijn eenvoudig onttellend.

Alles is de verbroeding van de hemelregerende zonde van kinderbeperking met wetenschappelijk opgestelde statistieken bevoonden.

Het wereldbevolkingskongres is gesloten. Besloten werd een bestendig internationale inrichting te stichten ter bestudeering van de bevolkingsvraagstukken. Na kennis genomen te hebben van de treurige statistieken van achteruitgang past het dan ook niet als hoofdoorzaak aan te geven de weinig zedelijke waarde welke vele menschen bezitten of weigeren te bezitten om alleen hun gezegenens en welzijn te voldoen.

BUITENLAND

FRANKRIJK.
Vier prelaten voor de rechtbank. — Afgelopen Donderdag is voor de rechtbank van Angers een proces wegens laster begonnen. Klagers zijn kardinaal Binet, aartsbisschop van Besançon; Mgr Gibior, bisschop van Versailles; Mgr Ruch, bisschop van Straats; en Mgr Gamiy, bisschop van Verdun, die een proces zijn begonnen tegen de « Révue d'histoire » van Malmé-ot-Lore, wegens een daarin verschenen artikel, getiteld: « Utbinding der geensuechden door de Kerk », waarbij de vier prelaten met name werden genoemd en waar zij werden genoemd. — Die eene gouden kamifels en gemipte hoeden van beulen, die het waken de graven hunner slachtoffers te zegenen, stuit alle republikeinen tegen de borst.

Mrs. Georges Piot, beroemd advocaat van Parijs, zal de pleidooien voeren. De prelaten eischen schadevergoeding en publicaties in drie bladen van het departement Malmé-ot-Lore en in twee bladen in elk nummer diersees.

Schrikkelijk drama te Rijssel. — TWEE-VOUDIGE MOORDPOEGING EN ZELF-MOORD. — In de wijk St-Maurice, te Rijssel is zondag namiddag een schrikkelijk drama gebeurd. Een muzikant M. Scouvement, wonende rue de Bourgogne, ontmoette nogal veel in de concertzaalen eene zangeres, Jufvr. Leroy, wonende rue du Faubourg de Bonibus. Beiden hadden zich verloofd en Scouvement drong aan dat het huwelijk zou verhaast worden. Zaterdagavond hadden beiden een concert te Bouibus, bij gezworen. Scouvement verzogde het misgevoel naar huis. Daar vroer hij aan de moeder van Leroy, die het huwelijk zou plaats hebben. De weduwe Leroy antwoordde ontvankelijk, waarop een twist volgde. Scouvement trok opeens een revolver en heste drie schoten op het meisje. De moeder de hare dochter ter hulp gesgeld was, werd ook getroffen. Geen van beiden was echter erg gekwetst. De vader schoot zich dan een kogel in den rechterslaap en bleef op den slag dood. De politie werd verwittigd en snelde dadelijk ter plaats. Het lijk van Scouvement werd naar het doodenhuis overgebracht, terwijl een geneesheer de twee vrouwen kwam verzorgen. Beiden zijn gekwetst in de armen, doch geenszins erg.

ENKLAND.

Kinderzege. — TIEN MOEDERS, 150 KLEINEN. — Het dorp Lymlington in Hampshire, dat niet meer dan 4500 inwoners telt, kan prat gaan op tien moeders met samen 150 kinderen! Een harer, Mrs. Gates, heeft 25 kinderen het levenslicht zeehouk. — Mrs. Thoms heeft er 21; Mrs. Clark 20, en zoo voort. In elk gezin zijn man zoowel als vrouw slechts één keer getrouwd geweest, zodat telkens de kinderen uit hetzelfde huwelijk spruiten.

Groote gezinnen zijn traditioneel te Lymlington en de dorplingen beveren het grootste aantal talrijke gezinnen van geheel Engeland te hebben. Een manna te Lymlington heeft met telkens 18 maanden tusschenpoos driemaal tweelingen gehad. In een ander gezin, waar een derde geboorte wordt tegemoet gezien, en waar reeds tweemaal tweelingen zijn geweest, voorziet men dezelfde record. Tweelingen zijn zoodaer schering en inslag in Lymlington, dat de moeders die « slechts » een kind ter wereld brengen, reden tot klagen meenen te hebben!

DUITSCHLAND.

Driejarige schiet vijfjarige dood. — In een fabriekplaatsje bij Augsburg heeft zich een gruwelijk geval voorgedaan dat een kind van 31 jaar een 5-jarig speeldootje met een revolver heeft doodgeschoten. Het 5-jarig bevoensontje Goman Bobinger, en zijn drie en halfjarige broer Josef Schrott, worden bij het spelen een zeldene revolver, die door den kleinen Schrott werd opengepakt met de woorden: « Zoo, en nu tel ik u eens doodschieten ». Het schot knalde en de 5-jarige Roman stortte zonder een geuld te geven ineen. De toegesnoede moeder van den ongelukkigen knaap vond den kleinen Schrott naast zijn vriendje, deze toonde de verbijsterde moeder hoe hij te werk was gegaan. De kleine Bobinger was reddeloos verloren. Het schot was hem door de lever gegaan, en ondanks een onmiddellijke operatie, stierf hij weldra.

— Rond een iselijke misdaad. — MOEDER FN HAAR MINNAAR AANGEHOUDEN. — Het onderzoek te Menerbes, in Provence, naar de driubbele verstikking der kinderen van vrouw Biglione, heeft tot de aanhouding geleid van de moeder en van haar minnaar.

De vrouw was een twaalftal jaren geleden uit Italie naar Frankrijk gekomen en leefde met haar oom, Baptiste Sasia, van wie zij drie kinderen had, onderscheidelijk negen, acht en zes jaar oud. Alleen het jongste kind was door zijn vader erkend, die een jaar geleden gestorven was. Catharina Biglione leefde verder afgezonderd in de bergen, waar zij haar achtervolgende minnaars ontving.

De laatste was Dominique Sasia, een naanngewon van den vader der kinderen. Het is gebleken dat deze Sasia den nacht van 't drama bij zijn minnaars geweest is. Hij ontdekte dit aanvankelijk, wat zeer verontrakte bleek. De lijkschouwing der kinderen bracht aan het licht dat de lijkes brandwonden opliepen na de verstikking, veroorzaakt door het in brand steken der bedden.

De twee minnaars, die in het huwelijk wilden treden, zouden de kinderen verstuikt hebben en aan een ongeluk hebben wilden doen geloven. Daaruit ontdekte orieven blijkt dat Sasia, die zelf vier kinderen heeft, er niet tegen opzag de kinderen der vrouw op te nemen, kan echter verondersteld worden, dat de onwaardige moeder op eigen hand haar kinderen vermoordde om door den man niet verlaten te worden.

ENKLAND.
Kinderzege. — TIEN MOEDERS, 150 KLEINEN. — Het dorp Lymlington in Hampshire, dat niet meer dan 4500 inwoners telt, kan prat gaan op tien moeders met samen 150 kinderen! Een harer, Mrs. Gates, heeft 25 kinderen het levenslicht zeehouk. — Mrs. Thoms heeft er 21; Mrs. Clark 20, en zoo voort. In elk gezin zijn man zoowel als vrouw slechts één keer getrouwd geweest, zodat telkens de kinderen uit hetzelfde huwelijk spruiten.

Groote gezinnen zijn traditioneel te Lymlington en de dorplingen beveren het grootste aantal talrijke gezinnen van geheel Engeland te hebben. Een manna te Lymlington heeft met telkens 18 maanden tusschenpoos driemaal tweelingen gehad. In een ander gezin, waar een derde geboorte wordt tegemoet gezien, en waar reeds tweemaal tweelingen zijn geweest, voorziet men dezelfde record. Tweelingen zijn zoodaer schering en inslag in Lymlington, dat de moeders die « slechts » een kind ter wereld brengen, reden tot klagen meenen te hebben!

DUITSCHLAND.
Driejarige schiet vijfjarige dood. — In een fabriekplaatsje bij Augsburg heeft zich een gruwelijk geval voorgedaan dat een kind van 31 jaar een 5-jarig speeldootje met een revolver heeft doodgeschoten. Het 5-jarig bevoensontje Goman Bobinger, en zijn drie en halfjarige broer Josef Schrott, worden bij het spelen een zeldene revolver, die door den kleinen Schrott werd opengepakt met de woorden: « Zoo, en nu tel ik u eens doodschieten ». Het schot knalde en de 5-jarige Roman stortte zonder een geuld te geven ineen. De toegesnoede moeder van den ongelukkigen knaap vond den kleinen Schrott naast zijn vriendje, deze toonde de verbijsterde moeder hoe hij te werk was gegaan. De kleine Bobinger was reddeloos verloren. Het schot was hem door de lever gegaan, en ondanks een onmiddellijke operatie, stierf hij weldra.

— Ieder van ons, ziet ge, hervatte Léa, schreit zich een ideaal in het leven, en stelt zich voor een daad te bereiken. De grootste mijner fouten, mijnheer Posquères, is de hoogmoed. Ik weet niet of de van Satan dan mijne overtrof. Het geluk reken ik voor niets zonder de volbringen van de ijdelheid. Ik voel behoefte aan gerucht rondom mij, en moet in een atmosfeer van weroek en lofspraken leven. — Gij zult me misschien zeggen dat de lofspraken liegen, en de weroek eene grove bars wezen kan. — Dat is mogelijk. Maar die muziek bekoort en bedooft me. De gezegenens van den haard hebben voor mij niet de minste waarde, en daarboven stel ik den draakolk, wiens geraas mij bevoets. Wat het huwelijke leven niet voor mij uitgekozen? Vader is de rechtendekste man ter wereld, hij beint, ja, aanblijt me! Maar niet vader zou ik een somber en killig appartement bewoond en linnen of cachemiren kleedingstukken gedrazen hebben, en dat viel niet in mijn smaak. Remy! Ik speel een gevaarlijke partij; maar ik ben zeker te zullen winnen, omdat ik desnoods bereid ben te moffelen. Mijn broeder is al rijk, en hij zal me een prachtig uitzet geven, zoo niet uit broederlijke teederheid, dan ten minste om zijne ijdelheid te voldoen. Wij jagen beiden hetzelfde doel na. Mijn huwelijk zal hem in beztrekking moeten aanbrengen, wat ik uit zijn brandkast patten zal. Wat mij, de dochter van den rentmeester Jean Danglés betreft, ik wil een authentiek wapenschild dat ik, indien het wezen moet, met een miljoen opnieuw vergulden zal! Ik zal steeds het middel vinden om te treden te zijn, wanneer mijn eigenliefde is voldaan.

— Nu, ik zal nooit uwe vrouw worden, hoort ge. — Waarom niet? — Is het dan noodig het u te zeggen? — Onvermijdelijk, anders ga ik voort met hopen... (Wardt vervolgd).

MINGELWERK van « DE POSTRIJDER ».

— 39 —

HET KASTEEL DER AFGRONDEN.

— Veroorlooft gij mij naar die arme lieden toe te gaan, meijuffrouw? vroeg Léa. — Ga gerust, ik zal daar bij u komen. — De criticus en Léa waren alleen. — Gij zijt goed, zei de eerste haar, beter als dan gij zelve meert. — Gij vergist u, antwoordde Léa, ik ben het goed met dien verstande, dat het woord bedheid het geld en den moed betekend en een goede daad uit te voeren. Ik heb slechts opborrellingen en elke bestendige rechts vermoeten me. Wilt ge eene vergelijking? Neem dan Paule de Montgrand en gij: Paule is vroom en goed; ik heb de draak der weldaad en de duurzame edelaarste gemeensbeweging. — Juffrouw de Montgrand is eene heilige, antwoordde Posquères. — Die gij in hooge mate bewondert! — Ik vereer haar nog meer. — Draagt gij haar broeder Tancrède eene gelijke achting toe? — Ongetwijfeld. De jonge graaf bezit al de eigenschappen van een edelman; en welke betrekking hij ook bekleede, hij zal zomet eer waarnemen. — Ongelukkig, hernam Léa, zal de middelmatigheid van zijn fortuin er vele voor hem

afsluiten; hij kan niet in het gezantschap treden; de ambtenaar met een grooten naam heeft belangrijke inkomsten noodig om zijn rang op te houden. Er blijft voor de Montgrands maar eene kans over, namelijk, dat de jonge graaf met een zeer rijke vrouw in het huwelijk ttoedt. — Dat is mogelijk; maar Tancrède is te fier om niet veel op de bron van dat fortuin te letten. — Zou dan de afkomst van zijne vrouw de zijne moeten evenaren? — Misschien niet bepaald; maar hij zal toch verlangen dat ze de zijne in ouderdom gelijkt. Ik ontzeg voorzaker geen enkelom loyalen en een schrandere persoon, de verdienste de eerste ambten in te nemen en zich tot de hoogste waardigheden te verheffen, maar ik beoover dat in zijn titels onafbreken over te dragen, en dat de ongelijke huwelijken nooit uitmuntende resultaten hebben opgeleverd. — Komann! riep Léa, wij zagen een erfgenaam van de Jagellans een jong meisje huwen, wier bruidschap op een groen kleed gewoonden werd. — Des te erger, antwoordde Posquères keel; dergelijke stap zal den jongen man duur te staan komen, en gij weet niet of hij hem niet reeds bejannert. — Gij zoudt Tancrède dus laken zoo hij een rijke erfdochter trouwde? — Dat zou afhangen van de bron harer huwelijksgift. — De bank, bij voorbeeld. — In dat geval zou ik Tancrède laken, ja. — En zoudt gij hem zulk eene verbintenisontraden? — Uit al mijne macht, Léa. — Weet gij wel, zei het jonge meisje lathend, dat gij niet lief zijt. — Jegens wie? — Wel, jegens mij.

— Ik begrijp niet welk verband er bestaat tusschen mijn antwoord en de ontvreemdenheid die het bij u zou kunnen opwekken. — Dat is nochtans heel eenvoudig; u mijn broeder is bankier... — Zeker, maar Tancrède vraagt u niet ten huwelijk. — Weet gij dat? vroeg Léa. — Posquères was een oogjenlijk als bedweldmid. Hij keek Léa doordringend aan en hernam vervolgens op lageren toon: — Tancrède zal u nooit huwen, Léa. Zoo gij die hoop koesteren mocht, banst u dan ze in uw zel uit te dooven. Ik ben een arme jongen, door de lathedigheid van graaf de Montgrand als zijn kind aangenomen, en ik zou me even dwaas als ordankbaar achten, indien u de gedachte bij mij opkwam de oogen op te slaan naar dien engel welke Paule de Montgrand heet. Voor den hemel geboren, zal zij eens in een klooster treden... Gij zijt heden rijk, Léa, dank zij de mildheid van uw broeder, maar vergeet niet arm kind, dat uw vader, de rechtschapen Danglés, de rentmeester van Graaf de Montgrand is geweest... Bloos niet van spijt; want niet dat ik u, die zoo hoogmoedig zijt, in uwe afkomst wil kwetsen. Integendeel wenschte ik u vandaag te doen begripen, dat gij het geluk zoekt op een weg waar gij het niet vinden kunt. Gij moet huwen, Léa, vermits gij in uw leven anders te veel klippen ontmoeten zoudt, dan dat de vrouw niet eenmaal in de kunstenzoden zou hebben te lijden. Welnu, neem u achtgevoont in een omgeving gelijk aan de de u gekozen; een man die schrandere genoeg is om u te begripen, om u te leiden zelfs; en die aan uwe zijde werkend, u al de verdiensten zal laten behouden. Kies hem eerlijjk, oprecht en zonder vlek, als hij is. Hij kan gebreken hebben, gij zult die verbeterden; maar hij weze vrij van ondeugden,

want een bedroven ziel is moeilijk te genezen. Hij zijt gezegzaam door de fortuin begunstigd om u niets verschuldigd te wezen, want gij zoudt hem verachten dien zijt verrijkt; maar dat hij u vooral veel bemint. Léa, u voldoende hebbe om te weten, dat gij niet volmaakt zijt, en u nochtans boven elke andere te verkiezen. — Gij zijt schoon, zeer schoon, maar dit voorrecht zou in mijne oogen weinig beduiden, zoo ik u niet met ernstige hoedlangheden bezogte achtte. Misschien hebt gij u eenzuchtige voorzegenen; vergeet ze, om het werkelijke leven met zijn oprechte bekeerlijkheden, zijn warachtige gezegenens en langdurige teederheid te zien. Leg uwe hand rondover in die van een eerlijk man, en geboef, Léa, gij zult gelukkig, wezenlijk gelukkig zijn! — De criticus stak juffrouw Danglés de hand toe. — Deze nam ze niet. Verstoemd en zeer bleek zag ze Remy vragend aan en vreesde zich te vergrissen. Zij had begrepen dat Posquères haar ten huwelijk vroeg, doch wilde het niet geloven! — Een woord, Léa, ik smook er u om, hernam de criticus, wilt gij mijne vrouw worden? — Gij? — Ja, ik, antwoordde deze, ik! — Gij kent me nog te kort, mijnheer Posquères, gij ziet me door een prismat. — En bovendien, als de sympathie mel gekomen is, dringt de gezegenheid maar langzaam in ons door. — Meent gij dat ik u, drie maanden geleden voor de eerste maal zag? — Noot heb ik u vroeger ontmoet. — Dat is waar, maar ik ben reeds twee jaren in 't bezit van uw portret. — Mijn portret. — Zoen gij twee jaar geleden uw portret